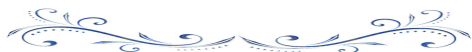

BÁTORÍTÁS A LÉLEKNEK

„Jézus a tanítványaira nézett és így szólt: Boldogok vagytok, szegények, mert tiétek Isten királysága. Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert jól fogtok lakni. Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok. Boldogok vagytok, amikor az emberek gyűlölnék titeket. Boldogok vagytok, amikor kizárnak a zsinagógákból és bántanak titeket. Boldogok vagytok, amikor rosszat mondanak rólatok az Emberfia miatt. Örüljete azon a napon és örvendezzete, mert nagy lesz a jutalmatok a mennyben. Hiszen az ő atyái is ugyanezt tették a prófétákkal.”

Lukács evangéliuma 6:20-23

AZ UDVARIASÁGRÓL

„Az emberek általában megsértődnek, ha túlságosan udvariasak vagyunk velük szemben. Az európai és az amerikai emberekről beszélek. Csak a kínaiak tudják elviselni a föltétlen, a maradéktalan, a végzetes udvariasságot, mely már átítatta testük és lelkük szövetét, egy az élettel, a bélmosók és hercegek számára is. Ez az udvariasság, mely egyértelmű a nép életformájával, az emberi együttélés legfelsőbb megnyilatkozási formája.

De a mi udvariasságunk teljesen felületes. A franciáknak csak az irodalma és a hadüzenete udvarias: az ebédlője, az üzlete és a szalonja már nem az. Nem elég azt mondani: „pardon”, ha lábára lépünk valakinek. Így is kell érezni: „Pardon” – s ez már sokkal nehezebb. Korunk az emberiség egyik legudvariatlanabb kora. A középkor hóhéra még letérdelt az áldozat elé és bocsánatot kért, mert kénytelen levágni a nyakát: s Marie Antoinett még azt mondta Sansonnak a vérpadon: „Pardon.” De most már sem a hóhér, sem az áldozat nem kérnek többé egymástól bocsánatot. Ez felette szomorú.

S ha valaki tökéletesen udvarias napjainkban, a kortársak ezt a magatartást hideg, szenvtelen közönynek érzik. Ma mindenki „színvallást” követel, s az udvariasságot kibúvónak és árulásnak érzik. Holott nem az: egyszerűen csak tapasztalás. Nincs már megoldás. Mikor mindenki a másik zsigereiben vájkál, szenvedélyes szeretettel vagy eszelős gyűlölettel: te maradj udvarias.”

Forrás: Márai Sándor: Füves könyv – Az udvariasságról

A CSALÁDRÓL

„A család azt jelenti, megosztjuk egymással a hibáinkat, a tökéletlenségeinket és az érzéseinket, miközben nem szűnünk meg szeretni egymást. De még ha szeretet árad belőlünk, akkor sem vagyunk mindig szeretetre méltók. Ha pedig nem vagyunk tökéletesek, lényeges, hogy meg tudjuk bocsátani önmagunknak és másoknak. Azután másnap reggel előről kezdünk mindent. Olyan folyamat ez, mint a bimbó nyílása. Virágzás, virulás és virágba borulás.”

Bernie Siegel

NE ITÉLJ!

„Józanító arra gondolni, hogy nem szolgálattal, hanem szemlélődéssel, látással tudunk legjobban szeretni. Ha szolgálod az embereket, akkor segíted, támogatod, vigasztalod őket, fájdalmukat enyhíted. Ha belső szépségükben és jóságukban látod őket, akkor átalakítasz és teremtesz. Gondolj néhány emberre, akiket szeretsz, s akik hozzád is vonzódnak. Próbálj meg mindegyikre úgy nézni, mintha most látnád őket először, s ne engedd, hogy múltbéli ismereted és velük kapcsolatos élményeid befolyásoljanak, akár kellemesek, akár kellemetlenek voltak azok. Keress olyan dolgokat, melyek eddig esetleg elkerülték figyelmedet a megszokottság miatt. A megszokottság, ismertség, ugyanis áporodottságot, vakságot és unalmat szül. Nem szeretheted azt, amit nem fedezel fel állandóan, újra és újra.”

Részlet – Anthony de Mello: Ne ítélj!

A VIDÁMSÁGRÓL

„A vidámságnak megvan az ereje ahhoz, hogy a félelem, a sértettség, a harag, a frusztráltság, a csalódottság, a depresszió, a bűntudat és a meg nem felelés érzéseit kiűzze az életedből. Azon a napon éred el a vidámságot, amikor rájössz, hogy mindegy, mi történik körülötted, akkor sem lesz jobb semmi, ha nem vagy jókedvű.”

Anthony Robbins

AZ ÉLETRŐL

„Egyikünk élete sem könnyű. És akkor? Legyen bennünk kitartás, és mindenekelőtt bízzunk önmagunkban. Hinnünk kell benne, hogy tehetségesek vagyunk valamiben, és ezt a valamit -kerül, amibe kerül- meg tudjuk valósítani.”

Marie Curie

BOCSÁNATOT NYERTEK BÜNEID

Abban az időben: Egy farizeus meghívta Jézust, hogy étkezzék nála. Betért hát a farizeus házába, és ott asztalhoz ült. Élt a városban egy bűnös nő. Amikor megtudta, hogy Jézus a farizeus házában van vendégségben, alabástromedényben illatos olajat hozott. Megállt hátul, Jézus lábánál. Sírt, könnyeivel öntözte Jézus lábát, majd hajával megtörölte, és csókolgatta. Végül pedig megkenete illatos olajjal. Ennek láttára a vendéglátó farizeus így szólt magában: „Ha ez próféta volna, tudná, hogy ki és miféle, aki érinti őt: hogy ez egy bűnös nő.” Jézus akkor hozzá fordult: „Simon, mondanék neked valamit.” Az így válaszolt: „Mester, beszélj!” „Egy hitelezőnek két adósa volt. Az egyik ötszáz dénárral tartozott neki, a másik ötvennel. Nem volt miből fizetniük, hát elengedte mindkettőnek. Melyikük szereti most jobban?” „Úgy gondolom az, akinek többet engedett el” – felelte Simon. „Helyesen ítéltél!” – válaszolta. Majd az asszony felé fordulva így szólt Simonhoz: „Látod ezt az asszonyt? Betértem házába, s te nem adtál vizet a lábamra. Ez viszont könnyeivel öntözte a lábam, és hajával törölte meg. Csókot sem adtál nekem, ez meg szüntelenül csókolgatja lábam, amióta csak bejött. Aztán te nem kentél meg fejemet olajjal. Ez meg kenetet öntött a lábamra. Azt mondom hát neked, sok bűne bocsánatot nyer, mert nagyon szeretett. Akinek keveset bocsátanak meg, az kevésbé szeret.” Aztán így szólt az asszonyhoz: „Bocsánatot nyertek bűneid. Menj békével!” Erre a vendégek kezdtek mondogatni magukban: „Ki ez, hogy még a bűnöket is megbocsátja?” Ő pedig ismét az asszonyhoz fordult: „A hited megszabadított téged. Menj békével!” Ezután bejárta a városokat és a falvakat, tanított és hirdette az Isten országát. Vele volt a tizenkettő és néhány asszony, akiket a gonosz lelkektől és a különféle betegségektől megszabadított: Mária, melléknévén Magdalai, akiből hét ördög ment ki, Johanna, Heródes intézőjének, Kuzának a felesége, Zsuzsanna és még sokan mások, akik vagyonukból gondoskodtak róla. (Lk 7,36-8,3)

Egy faluban hamar terjednek a hírek. Jók és rosszak egyaránt. A rosszak hamarabb. Az asszony bűne is gyorsan terjedt, miután kitudódott. Csak egyszer történt meg, de az elég volt a hír terjedéséhez. A többi asszony rögtön az erkölcsi tökéletesség magaslatára képzelte magát. Elítélték. Közeledtével elnémultak az utcán, távolodtára újból pletykálni kezdték róla. A boltban hátrébb húzódtak tőle sorban állás közben, az egyik anyuka pedig szólt az iskolában a tanítónak, hogy az ő gyereke ne üljön többé ilyen bűnös asszony gyereke mellett. Egyetlen helyet talált a faluban, ahol nem bántották. Itt lelke mélyén ezt hallotta: „Én nem ítélek el. Bűnöd bocsánatot nyert. Menj békével!” Ide minden nap betért, hogy hallja az irgalmasság szavát. Jézus és a bűnös asszony találkozására csak Lukács evangéliumában olvasható. Máté, Márk és János írásában is van egy egészen hasonló történet, amely Betániában játszódik nem sokkal Jézus elfogása előtt. Ott szintén egy Simon nevű személy a vendéglátó. Az asszony Jézus fejét keni meg, cselekedete Jézus halálához kötődik, mintegy helyettesíti a holttest bebalzsamozását, ami a közelgő szombat miatt elmaradt (vö. Mt 26,6-13; Jn 12,1-8).

A Lukács szerinti változatban ehhez képest jelentős különbségek vannak és az elbeszélés mondanivalója is más, ezért joggal feltételezhetjük, hogy két külön esetről van szó. Jézus betér Simon házába, akiről annyit tudunk meg, hogy a farizeusok csoportjához tartozik. Jósándékáról tanúskodik, hogy vendégül látja Jézust. Az étkezést egy váratlan vendég zavarja meg, a bűnös asszony hivatlanul érkezik és Jézushoz megy. Könnye, sírása, Jézus lábának csókkal illeteése, az olajjal való megkenés és a hajával történő megtörölése alázatának, szeretetének, hálájának a kifejezése. E cselekedetei pontosan elárulják, hogy mit érez Jézus iránt, hiszen tette messze felülmúlja a tisztelet szokásos mértékét. Közben a vendéglátó érzéseire, gondolataira is fény derül.

Ha azért hívta meg Jézust, hogy meggyőződhessen arról, hogy próféta, akkor először csalódnia kell. Azt gondolja magában, hogy vendége nem lehet próféta, mert akkor tudná, hogy ki az a nő, aki megkeni a lábát. A próféták sajátos jellemvonása, hogy belelátnak az emberek belső világába, még ismeretlen személyek esetében is. Ha Jézus nem tudja, hogy az őt érintő asszony egy nyilvános bűnös, akkor nem lehet igazi próféta, legalábbis ezt gondolja Simon farizeus. A következő pillanatban azonban kiderül, hogy Jézus éppen az ő benső világába, gondolataiba lát bele. Kitalálja, hogy mi jár a fejében és ki nem mondott kételkedésére válaszul mond egy példázatot. A történettel azonban Jézusnak nem az a szándéka, hogy prófétai mivoltát bizonyítsa, hanem hogy tanítást adjon a bűnök megbocsátásáról, arról, hogy Isten irgalma az ember minden bűnét képes eltörölni. A történet során Jézus figyelme fokozatosan terelődik az asszonyra. Először nem szól hozzá, némán tűri, hogy megérintse és olajjal megkenje lábát. Ezt követően védelmébe veszi a farizeussal szemben. Harmadik lépésként már az asszony felé fordul és feltárja cselekedetének okát, tudniillik, az iránta érzett szeretetet és hálát. Végül pedig megszólítja az asszonyt és bűnei megbocsátásáról beszél ily módon: „Bocsánatot nyertek bűneid” (Lk 7,48), majd pedig a többi vendég csodálkozására reagálva hozzáteszi: „A hited megszabadított téged. Menj békével!” (Lk 7,50). Az ember régi tapasztalata, hogy a bűnök megbocsátása Isten joga. Bűneink terhe alól nem oldozhatjuk fel magunkat és más embertől sem kaphatunk feloldozást. Az irgalmas Isten bocsát meg nekünk, akihez a hívő ember fordul. Aki nem hisz Istenben, annak nincs kihez fordulnia bűnei bocsánatáért. Tehát már önmagában a bűnbánat, a bocsánatkérés azt jelzi, hogy hiszünk az irgalmas Istenben, és hiszünk abban, hogy ő nem büntetni akar minket, hanem kész a megbocsátásra. A bűnbánat sokaknál Istentől vagy a bűnökért járó büntetéstől való félelemből ered. Ezzel szemben a tökéletes bánat azt jelenti, hogy nem félelemből, hanem Isten iránti szeretetből fájlaljuk bűneinket. Ennek fényében értjük meg, hogy miért mondja Jézus a bűnös, vagy inkább bűneit bánó asszonyról: „Sok bűne bocsánatot nyer, mert nagyon szeretett” (Lk 7,47). Bűnbánatunk fakadjon mindig Isten iránti őszinte szeretetből! Isten szeretetét érezni felemelő élmény. Isten megbocsátásában részesülni szintén felemelő, a bűnös életből kiemelő élmény. A bűnbánatban e két szeretet találkozik.

Forrás: www.evangelium365.hu

A LÉLEK GYÜMÖLCSE

„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívség, jószág, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.”

Galatához írt levél 5:22-23

A lényeg – mint sok más esetben – itt is a részletekben rejlik. A szép és jól ismert lista végén a mellékesnek látszó mondat: „Az ilyenek ellen nincs törvény”. Az ilyeneket valóban nehéz lenne számon kérni. Tessék örülni, és türelmesnek lenni, de lehetőleg azonnal! Ne legyél önző! Miért nem vagy jószívű?... Ezekről nem ír a Törvény! Vagy mégis? És a szeretet törvénye? A másik szeretete, megbecsülése, szolgálata? A teljes fejezetet olvasva azt látjuk, hogy Pál arról beszél, hogyan lehet valaki teljesen Krisztus követője. Mi legyen az Ószövetségi szabályokkal, a régi törvényekkel, melyek úgy tűnik kitörölhetetlenül beleivódtak generációk gondolkodásába. Dobjuk el őket? Ha meg akarok felelni Istennek nem fontos engedelmessékedni? De Igen. A törvények fontosak, jók, védenek, Krisztushoz vezetnek. Csak hogy a törvény lelkes megtartói (akkoriban farizeusoknak hívták őket), épp a lényegét, a szeretetet nem gyakorolták. Vagyis valójában Lélek-telen istenfélő emberek voltak, még ha nyilvánvaló, vagy botrányos bűnöket nem is követtek el. A Lélek gyümölcseiben az a szép, hogy nem emberi erőfeszítés, vagy erős koncentráció eredménye. Ezt a bennünk lakozó Szentlélek termi meg. Valójában nem is a „listát”, hanem Krisztust kell szem előtt tartanunk, ha örök életre szomjazunk. A többről, ő majd gondoskodik.

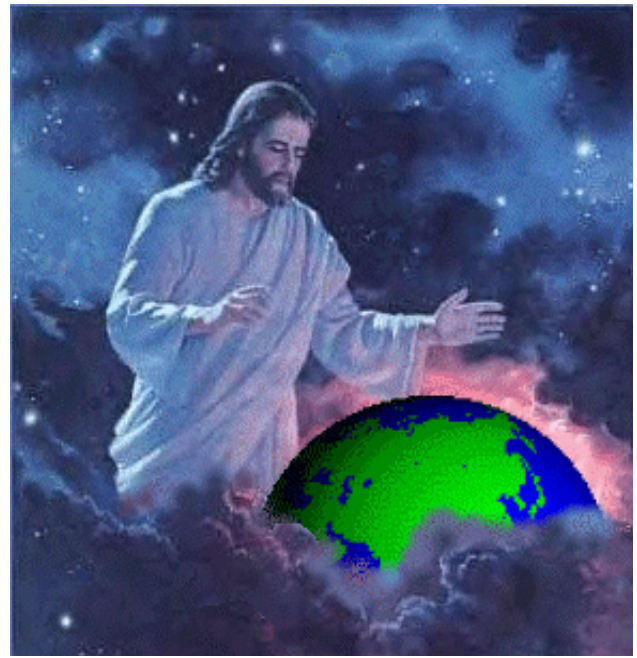
Forrás: www.kegyelem.net

PRÓBÁLKOZZ TOVÁBB!

A Discipleship (Tanítványság) című folyóiratban Paul Thigpen azt írja: „Emlékszem, hogy egyik délután arra érkeztem haza, hogy a konyhát, amelyet alig pár órával korábban nagy fáradozások közepette takarítottam ki, rettenetes állapotban találtam. Kislányom nekilátott „főzni”, a hozzávalók, a piszkos tálak és háztartási eszközök szanaszét heverték a pulton és a padlón. Nem örültem a helyzetnek. Majd, ahogy közelebről néztem az összevisszaságot, észrevettem egy aprócska cédulát az asztalon ákombákom betűkkel és csokoládés ujjnyomokkal összemazsátoltan. Az üzenet rövid volt – „Csináltam neked valamit, apu” – és az aláírás: „angyalkád”. A rendetlenség közepén minden ingerültségem ellenére, hirtelen öröm költözött a szívembe, édes és tiszta öröm. A figyelmem áttérte a problémáról a kislányomra, akit szeretek. Ahogyan rábukkantam abban a rövidke üzenetben, örömem letem benne. Az ő egyszerű jószágára összpontosítva örülni tudtam annak, hogy látom keze munkáját abban a helyzetben, amely egyébként katasztrofálisnak tűnt.” A talentumokról szóló példázatában Jézus rámutat arra, hogy a két szolga, aki befektette és megsokszorozta, amit rábíztak, a Mester legnagyobb elismerését kapta: „Jól van, jó és hű szolgám”. Míg az a szolga, aki inkább elásta talentumait, mintsem kockáztassa elvesztésüket, a Mester legkeményebb ítéletét kapta: „Te, gonosz és rest szolga...” (26. vers). Te dicséretet vagy ítéletet fogsz kapni? Isten nem mondja, hogy: „ha nem tudod jól csinálni, ne csinálj semmit.” Nem, ő akkor elégedett, ha megpróbálsz, hibákat követsz el, tanulsz belőlük, és növekedsz. Tehát próbálkozz tovább!

Forrás: www.maiig.hu

NE GYŰJTSETEK MAGATOKNAK KINCSEKET A FÖLDÖN!

Jézus a hegyi beszédben ezt mondta tanítványainak: „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, a tolvajok meg kiássák és ellopják. Gyűjtsetek inkább kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá meg nem emészti, sem a tolvajok ki nem ássák és el nem lopják. Mert ahol a kincséd van, ott van a szíved is. A test világossága a szem. Ha szemed ép, egész tested világosságban lesz. De ha szemed elhomályosodik, egész tested elsötétedik. Ha tehát a világosság benned sötétség, maga a sötétség mekkora?” Mt 6,19-23

„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön! ... Gyűjtsetek inkább kincseket a mennyben!” (Mt 6,19-20) – olvassuk a Úr Jézus szavait. Milyen könnyen megfeledkezünk erről! Milyen nagy a kísértés, hogy az anyagi biztonság érdekében időnket, erőnket a földi javak megszerzésére használjuk! Milyen kincsekre gondol Jézus? A hitre és az abból származó jócselekedetekre. Ezek biztosítják számunkra az üdvösséget, a mennybe jutást. Említsünk meg néhányat azokból a kincsekből, amelyeket földi életünk során kell gyűjtenünk: a szülők tisztelete, az élet védelme, a lelki tisztaság, az irgalmasság gyakorlása, a rászorulókat támogatása, a béke és az igazságosság terjesztése, az öröm és a szeretet továbbadása. A protestáns vallások az üdvösség, a megigazulás szempontjából a hitet szokták kiemelni: „az embert nem a törvény szerinti tettek teszik igazzá, hanem a Jézus Krisztusba vetett hit” Gal 2,16 – idézik nagyon helyesen Szent Pál apostol galatához írt levelét. A Katolikus Egyház ehhez még hozzáteszi, hogy a hitből származó jócselekedetek szintén szükségesek az üdvösséghez. Ennek az állításnak megerősítésére Szent Jakab apostol levelét szokás idézni: „a hit, ha tettei nincsenek, magában holt dolog. Azt is mondhatja valaki: Neked hited van, nekem meg tetteim. Ha tettek nélkül megmutatod nekem a hitedet, tetteim alapján én is bebizonyítom neked a hitemet” (Jak 2,17-18). „Látjátok tehát, hogy az embert a tettek teszik igazzá, nem a hit egymagában” (Jak 2,24). A megigazulás, üdvösség kérdését nem lehet csupán a hit és a jócselekedetek fogalmából megmagyarázni, hiszen hozzátartozik a bűn, az ítélet, a kegyelem és Krisztus megváltó halála is. A Hit évében ezeket is igyekezzünk megérteni!

Forrás: www.evangelium365.hu

JÉZUS KRISZTUS TANÍTÁSA

ÜDVÖZÍTŐ KAPCSOLAT

Jézus a hegyi beszédben ezt mondta tanítványainak: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy megszüntessem a törvényt vagy a prófétákat. Nem megszüntetni jöttem, hanem tökéletessé tenni. Bizony, mondom nektek, amíg az ég és föld el nem múlik, nem vész el a törvényből egy „í” betű sem, sőt egy vessző sem, amíg minden be nem teljesedik. Aki tehát csak egyet is eltöröl akár a legkisebb parancsok közül is, és úgy tanítja az embereket, azt nagyon kicsinek fogják hívni a mennyek országában. És mindaz, aki megtartja és tanítja őket, igen nagy lesz a mennyek országában.”
(Máté evangéliuma 5,17-19)

A hegyi beszéd ma olvasott részében a törvények megtartásáról tanít Jézus, aki szavai szerint nem megszüntetni jött a régi törvényeket, hanem a korábbiakat akarja tökéletessé tenni, azaz feltárni azok eredeti isteni szándékát. Bár Jézus a régi parancsok megtartásáról, érvényben maradásáról beszél, mi keresztények valójában nem tartjuk meg az ószövetségi előírásokat. Emiatt nehézséget okoz Jézus szavainak értelmezése, illetve az ellentmondás feloldása. Az igaz, hogy nem tartjuk meg szó szerint a 613 ószövetségi törvényt, de a keresztény tanítás a régi törvény egészének szellemére és annak alappilléreire, a tízparancsolatban részletezett Isten- és emberszeretetre épül, s mintegy annak folytatása. Érdemes megemlíteni, hogy Jézus feltámadása és mennybemenetele után az első keresztények között kialakult olyan elképzelés, ami szerint meg kell tartani a mózesi törvényeket, mások viszont ezzel ellenkező véleményen voltak. Szent Máté evangéliuma ebből az időből származik, s írásából kitűnik, hogy művét olyanoknak szánja, akik a zsidóságból tértek a krisztusi hitre. Ezt a korai időkre jellemző gondolkodást már felülmúlja Szent Pál apostol tanítása, illetve a Jeruzsálemben tartott apostoli zsinat is úgy döntött, hogy a pogányságból megtérteknek nem kell megtartaniuk a zsidó törvényeket. A fejlődés tehát már a legkorábbi időktől abba az irányba halad, hogy az ószövetségi, régi törvény helyett Jézus új törvénye a mértékadó.

Mit jegyezzünk meg mindebből tanulságként? Isten minden ember szívébe írta a szeretet törvényét. Ezt kell megvalósítanom életem során és erre kell vezetnem másokat.

Forrás: www.evangelium365.hu

TANULSÁGOS GONDOLAT

„Maradj a jelenben. Semmit sem tehetsz, hogy megváltoztasd a múltat, a jövő pedig soha nem lesz pontosan olyan, amilyennek tervezed vagy reméled. Fájdalmaid, félelmed és dühöd, sajnálkozásod és büntudatod, irigységed és terveid és sóvárgásaid csak a múltban vagy a jövőben élnek.”

Dan Millman – A békés harcok útja

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből. Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből.”
(János evangéliuma 10:27-29)

„Állj!” – ez egy nagyon fontos szó egy négy évesnél. Arra tanítjuk a kislányunkat, hogy amint ezt a szót hallja tőlünk, azonnal álljon meg, föggelenül attól, hogy ő mit gondol. A feltétlen engedelmisség életet menthet az út szélén. És ő tudja ezt, nem is bánja, ha rákiáltunk. Sőt, van, hogy magától megáll, és mosolyogva hátranéz. „Állj!” – mondta a minap a feleségem, és be kell vallanom, azonnal rátapostam a fékre. Jól tettem, mert az előttünk lévő autó rendszámtáblája vészesen közeledett. Utólag gondolkodva arra jöttem rá, hogy nem szégyellem, hogy engedelmeskedtem a parancsnak, hiszen bízom a feleségemben, és szeretem őt.

„Jöjj!” – hangzik Jézus hívása. Aki bízik benne és szereti őt, elindul. Nem félelemből, nem azért mert kisebbségi érzése van, vagy mert bizonytalan, ha valaki nem mondja meg, mit kell tenni. Aki követi Jézust, annak bíznia kell Őbenne és szeretnie kell Őt. Sőt, annak a meggyőződésnek kell élnie benne, hogy őt is szereti Jézus és megbízik benne. Jézust csak felnőtként lehet követni igazán: önsajnálattal, magabizással, (ön)bizonytalansággal, félelemmel, feltételezések és agresszió nélkül. Csak így lehet teljességgel meghallani, megérteni és értékelni Jézus szelíd és határozott hangját. Hallgass ma Őrá!

ISTENEM SEGÍTS

Te adj erőt, hogy bízni tudjak,
Ha megbántanak, ne zokogjak.
Te add meg, hogy eltűnjek,
Hogy hibáimmal szeressenek.
Te erősítsd meg erőtlenségem,
Hogy hősként vigyem a keresztem.
Te légy árvaságom erős támasza,
Tudom, Te vagy a gyengék gyámola.
Te őrizd meg gyengülő eszem,
Hogy éltem nagy teher ne legyen.
Ó adj azoknak szeretetet,
Akiknek én adtam életet.
Légy szívükben jószág, irgalom
Öregségemet értő szánalom.
Áldd, őrizd őket, édes Jézusom,
Hogy találkozzunk Nálad egykoron.
Vezess, erősíts, oltalmaz,
A végső órámon irgalmaz.

Amen

Ismeretlen szerző

HÍVÓ SZÓ

540431 Marosvásárhely, Kakuk utca 1. szám

E-mail: pereshunor@hotmail.com

Mobil: 0740-262880

Web: www.pereshunor.freewb.hu

Szerkeszti és tördeli: Peres Hunor